

عنوان مقاله:

مسئله عینیت در عدالت اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 22، شماره 87 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

قاسم ترخان - استادیار پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

خلاصه مقاله:

عدالت از جمله موضوعاتی است که در علوم مختلف و از ساحت های گوناگون قابلبررسی است. عینی بودن یا نسب بیودن عدالت اجتماعی محور نوشتار حاضر است. اینبحث به مبانی و پی شفرض های عدالت م بپردازد، نه خود عدالت و از این جهت ازسویی پیوند سیاست با متافیزیک را به نمایش می گذارد و از سوی دیگر، از یک مبنایمهم انسان شناختی در نظریه های علوم انسانی پرده برم یدارد. مهم ترین دستاوردهای اینمقاله عبارتند از: الف) عدالت در پرتو فطرت کمال جویی انسان و قوانین عادلانهتشریعی که از تکوین نشیت گرفته است، از دام نسبیت برکنار است؛ ب) دیدگاه هاییکه اصل عدالت اجتماعی را نسبی و عصری م بدانند، فاقد دلیل قانع کننده می باشند؛ ج) برخی از دیدگاه ها اگرچه مدعی اصل عینیت اند، به دلیل ارجاع ندادن عدالت به فطرتو تکوین گرفتار نسبیت شده اند؛ د) برخی از دیدگا ها اگرچه ادعا شده است که عدالترا نسبی تصور کرده اند، به دلیل ارجاع آن به فطرت و تکوین، تصویر دو بعدی از آنارایه داده و ضمن پذیرش نسبیت بایددهای اخلاقی، اعتبار عدالت را ثابت و مشترک دانسته اند.

کلمات کلیدی:

نسبیت، عدالت اجتماعی، فطرت، طبیعت، اعتبار، معقول ثانی فلسفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/836231>

